

Józef Stopnicki

[Zmarł na obczyźnie znany adwokat Józef Bloch]

Palestra 2/10-11(11), 87-88

1958

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z KARTY ŻAŁOBNEJ

Prof. dr Tadeusz Hilarowicz

W dniu 5 lipca 1958 r. zmarł w Łodzi prof. dr Tadeusz Hilarowicz, adwokat, członek Zespołu Adwokackiego nr 9 w Łodzi.

Zmarły urodził się w Warszawie w dn. 20 grudnia 1887 r. Kształcił się we Lwowie, gdzie ukończył gimnazjum, a następnie Wydział Prawa Uniwersytetu Lwowskiego. Po uzyskaniu doktoratu odbywał dalsze studia na uniwersytetach w Berlinie i w Paryżu. W roku 1929 uzyskał *veniam legendi* z prawa administracyjnego na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Od roku 1918 do roku 1939 wykładał na wyższych uczelniach: najpierw jako zastępca profesora na Uniwersytecie Lubelskim, potem jako docent i profesor Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie i w Łodzi, na Uniwersytecie Jagiellońskim, w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie oraz w Wyższej Szkole Dziennikarskiej w Warszawie.

Po wyzwoleniu prof. Hilarowicz był profesorem Wyższej Szkoły Nauk Administracyjnych w Łodzi, a poza tym wykładał prawo administracyjne w SGGW w Warszawie i na Uniwersytecie Jagiellońskim.

W marcu 1947 r. prof. Hilarowicz został wpisany na listę adwokatów z siedzibą w Łodzi.

Zmarły pozostawił po sobie b. liczne prace z zakresu prawa administracyjnego, spośród których wymienić należy: „Zasada swobodnego ocenienia w nauce administracji i w prawie administracyjnym” (Lwów 1919), „Środki prawne w postępowaniu administracyjno-politycznym” (Kraków 1923), „Najwyższy Trybunał Administracyjny i jego kompetencja” (Warszawa 1925), „Zarys polskiego prawa administracyjnego” (Warszawa 1926) i wiele innych oraz szereg artykułów w czasopismach naukowych.

* * *

Zmarł na obczyźnie znany adwokat Józef Bloch, członek przedwojennego Zrzeszenia Prawników Socjalistów i PPS.

Wybitny prawnik, specjalista w dziedzinie prawa pracy. Jest autorem zbioru przepisów i komentarza prawa pracy, książki, która przez długi czas była niemożliwą jedyną źródłową pracą naukową z dziedziny prawa pracy.

Po klęsce wrześniowej, jako kapitan korpusu sądowego, znajduje się w Anglii. Tu pełni przez pewien czas funkcje sędziego w Sądzie Morskim (w instancji odwoławczej). Służy ponadto pomocą prawną w sprawach o odszkodowanie dla marynarzy polskiej floty handlowej oraz w sprawach zwrotu b. żołnierzom polskim tzw. „funduszu włoskiego”.

Nie zaniedbuje pracy popularyzacyjnej. Wydaje w języku angielskim szereg prac o ustawodawstwie społecznym w Polsce. Jego niezmierna wrażliwość na krzywdę ludzką, gotowość do pomocy i życzliwość zjednały mu serca wszystkich, którzy go znali.

Cześć jego pamięci.

Józef Stopnicki
adwokat

* * *

W dniu 27 lipca 1958 r. w Ostrowcu Świętokrzyskim zmarł po długiej chorobie w wieku lat 52 adwokat Tadeusz Majewski, członek miejscowego Zespołu Adwokackiego Nr 1.

Zmarły przeszedł do adwokatury z sądownictwa w roku 1938. Pracę swą rozpoczął jako adwokat w Ostrowcu i tu ją zakończył.

Tadeusz Majewski był niezwykle wrażliwy na punkcie przestrzegania dobrych obyczajów w pracy i wzajemnych stosunkach między kolegami i sędziami. W stosunku do klientów uwzględniał zawsze trudne warunki życiowe ludzi, którzy szukali u niego pomocy i obrony. Cechy te zyskały mu szacunek tych wszystkich, którzy takie przymioty uznają za cenne dla człowieka.

* * *

W dniu 18.IX.1958 r. zmarł w wieku 70 lat po długotrwałej chorobie adwokat Bronisława Krzystkiewicz, członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Niemodlinie.

Na listę adwokatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Opolu został wpisany w dniu 17 września 1955 r.

Mimo krótkiego okresu pracy w adwokaturze adwokat Bronisława Krzystkiewicz pozostawił o sobie — jako pracownik i człowiek — u wszystkich osób, z którymi się zetknął, jak najlepsze wspomnienia.